

Hygienická stanice hlavního města Prahy
Rytířská 404/12, p.s. 203
110 01 Praha 1

V Praze dne 05. 05. 2021

Žadatel:

Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážení,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás žádám o sdělení informací k postupu při předání nezletilého ke styku s druhým rodičem, a to v případě nařízené karantény nezletilému.

Dále Vás žádám o sdělení informací k postupu ve výše uvedeném případě, pokud nezletilý započne karanténu v místě bydliště, zdali ji musí v tomto uvedeném místě také dokončit či zda je možné karanténu vykonat střídavě na více místech, a to právě za účelem proběhnutí pravidelného styku s druhým rodičem, popřípadě zdali se styk s druhým rodičem nemůže z těchto objektivních důvodů uskutečnit.

Mám za to, že dle textu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se karanténou rozumí oddělení zdravé fyzické osoby od ostatních osob za účelem zamezení šíření nakažlivé nemoci. Není sporu o tom, že nelze totálně separovat osoby, které se o sebe nejsou schopny postarat, např. nezletilé. Takové osoby musí být i po dobu jejich karantény pod dohledem a v péči osob, které se o ně jsou schopny postarat, v tomto směru se jedná o výjimku z povinnosti oddělení od ostatních osob.

Výše uvedené výjimky by dle mého soudu měly být vykládány restriktivně, a neměl by tedy být bez vážného důvodu rozšiřován okruh osob, se kterými se nezletilý v karanténě stýká, resp. které o ně pečují. Uvedené je dle mého názoru v souladu se smyslem a účelem karantény, kdy kontakt s lidmi zvyšuje riziko rozšíření nakažlivé nemoci.

Žádám Vás tedy o sdělení informací, zdali je v tomto případě nutné bez dalšího dodržovat protiepidemická opatření v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19, a to i na úkor pravidelného styku rodiče s dítětem, kdy by tedy takový styk nemohl z objektivních důvodů proběhnout? Popřípadě zdali je správná a legální možnost druhá, a to tedy že by styk rodiče s dítětem proběhnul a nezletilý by karanténní opatření vykonal na dvou či více místech?

V souvislosti s poslední otázkou Vás dále žádám o sdělení informací, zda by v takovém případě rodič spáchal přestupek za porušení karanténních opatření stanovených mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR. Pokud ano, tak Vás žádám o sdělení informací, zda

by byl odpovědný předávající rodič, přijímající rodič, popř. zdali by byli solidárně odpovědní oba rodiče.

Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás tedy žádám o sdělení následujících informací:

1. Může proběhnout pravidelný styk rodiče s dítětem v případě nařízené karantény dítěti, nebo se naopak z objektivních důvodů uskutečnit nemůže?
2. Pakliže dítě započne karanténu v místě bydliště, může ji vykonávat na více místech, popřípadě ji dokončit na jiném místě?
3. Pokud dojde k předání dítěte, kterému byla nařízena karanténa druhému rodiči, dojde ke spáchání přestupku? Pokud ano, kdo bude odpovědný?

Informace žádám poskytnout v písemné formě a zaslat na e-mailovou adresu: [redacted] Za jejich poskytnutí předem děkuji.

S pozdravem

[redacted]

Váš dopis č. j.: -
Ze dne: 5. 5. 2021
Naše č. j.: HSHMP 31164/2021
Sp. zn.: S-HSHMP 28326/2021
Vyřizuje: Mgr. Karel Husník
Tel.: 296 336 742
E-mail: karel.husnik@hygpraha.cz
V Praze dne: 20. 5. 2021

Pan

ROZHODNUTÍ

Hygienická stanice hlavního města Prahy se sídlem v Praze (dále jen „HSHMP“) jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodla o žádosti pana [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), doručené HSHMP dne 5. 5. 2021 (dále jen „žádost“), takto:

Žádost žadatele: „Vážení,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás žádám o sdělení informací k postupu při předání nezletilého ke styku s druhým rodičem, a to v případě nařízené karantény nezletilému.

Dále Vás žádám o sdělení informací k postupu ve výše uvedeném případě, pokud nezletilý započne karanténu v místě bydliště, zdali jí musí v tomto uvedeném místě také dokončit či zda je možné karanténu vykonat střídavě na více místech, a to právě za účelem proběhnutí pravidelného styku s druhým rodičem, popřípadě zdali se styk s druhým rodičem nemůže z těchto objektivních důvodů uskutečnit.

Mám za to, že dle textu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se karanténou rozumí oddělení zdravé fyzické osoby od ostatních osob za účelem zamezení šíření nakažlivé nemoci. Není sporu o tom, že nelze totálně separovat osoby, které se o sebe nejsou schopny postarat, např. nezletilé. Takové osoby musí být i po dobu jejich karantény pod dohledem a v péči osob, které se o ně jsou schopny postarat, v tomto směru se jedná o výjimku z povinnosti oddělení od ostatních osob.

Výše uvedené výjimky by dle mého soudu měly být vykládány restriktivně, a neměl by tedy být bez vážného důvodu rozšiřován okruh osob, se kterými se nezletilý v karanténě stýká, resp. které o něho pečují. Uvedené je dle mého názoru v souladu se smyslem a účelem karantény, kdy kontakt s lidmi zvyšuje riziko rozšíření nakažlivé nemoci.

Žádám Vás tedy o sdělení informací, zdali je v tomto případě nutné bez dalšího dodržovat protiepidemická opatření v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19, a to i na úkor pravidelného styku rodiče s dítětem, kdy by tedy takový styk nemohl z objektivních důvodů proběhnout? Popřípadě zdali je správná a legální možnost druhá, a to tedy že by styk rodiče s dítětem proběhnul a nezletilý by karanténní opatření vykonal na dvou či více místech?

V souvislosti s poslední otázkou Vás dále žádám o sdělení informací, zda by v takovém případě rodič spáchal přestupek za porušení karanténních opatření stanovených mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR. Pokud ano, tak Vás žádám o sdělení informací, zda by byl odpovědný předávající rodič, přejímající rodič, popř. zdali by byli solidárně odpovědní oba rodiče.

Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás tedy žádám o sdělení následujících informací:

1. Může proběhnout pravidelný styk rodiče s dítětem v případě nařízené karantény dítěti, nebo se naopak z objektivních důvodů uskutečnit nemůže?
2. Pakliže dítě započne karanténu v místě bydliště, může ji vykonávat na více místech, popřípadě ji dokončit na jiném místě?
3. Pokud dojde k předání dítěte, kterému byla nařízena karanténa druhému rodiči, dojde ke spáchání přestupku? Pokud ano, kdo bude odpovědný?

Informace žádám poskytnout v písemné formě a zaslat na e-mailovou adresu:

[REDAKCE] Za jejich poskytnutí předem děkuji.

S pozdravem

[REDAKCE]

se odmítá dle ustanovení § 2 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Odůvodnění:

Dne 5. 5. 2021 byla HSHMP doručena žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal žadatel, v níže uvedeném rozsahu:

„Vážení,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás žádám o sdělení informací k postupu při předání nezletilého ke styku s druhým rodičem, a to v případě nařízené karantény nezletilému.

Dále Vás žádám o sdělení informací k postupu ve výše uvedeném případě, pokud nezletilý započne karanténu v místě bydliště, zdali jí musí v tomto uvedeném místě také dokončit či zda je možné karanténu vykonat střídavě na více místech, a to právě za účelem proběhnutí pravidelného styku s druhým rodičem, popřípadě zdali se styk s druhým rodičem nemůže z těchto objektivních důvodů uskutečnit.

Mám za to, že dle textu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se karanténou rozumí oddělení zdravé fyzické osoby od ostatních osob za účelem zamezení šíření nakažlivé nemoci. Není sporu o tom, že nelze totálně separovat osoby, které se o sebe nejsou schopny postarat, např. nezletilé. Takové osoby musí být i po dobu jejich karantény pod dohledem a v péči osob, které se o ně jsou schopny postarat, v tomto směru se jedná o výjimku z povinnosti oddělení od ostatních osob.

Výše uvedené výjimky by dle mého soudu měly být vykládány restriktivně, a neměl by tedy být bez vážného důvodu rozšiřován okruh osob, se kterými se nezletilý v karanténě stýká, resp. které o něho pečují. Uvedené je dle mého názoru v souladu se smyslem a účelem karantény, kdy kontakt s lidmi zvyšuje riziko rozšíření nakažlivé nemoci.

Žádám Vás tedy o sdělení informací, zdali je v tomto případě nutné bez dalšího dodržovat protiepidemická opatření v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19, a to i na úkor pravidelného styku rodiče s dítětem, kdy by tedy takový styk nemohl z objektivních důvodů proběhnout? Popřípadě zdali je správná a legální možnost druhá, a to tedy že by styk rodiče s dítětem proběhнул a nezletilý by karanténní opatření vykonal na dvou či více místech?

V souvislosti s poslední otázkou Vás dále žádám o sdělení informací, zda by v takovém případě rodič spáchal přestupek za porušení karanténních opatření stanovených mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví ČR. Pokud ano, tak Vás žádám o sdělení informací, zda by byl odpovědný předávající rodič, přejímající rodič, popř. zdali by byli solidárně odpovědní oba rodiče.

Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás tedy žádám o sdělení následujících informací:

1. Může proběhnout pravidelný styk rodiče s dítětem v případě nařízené karantény dítěti, nebo se naopak z objektivních důvodů uskutečnit nemůže?
2. Pakliže dítě započne karanténu v místě bydliště, může ji vykonávat na více místech, popřípadě ji dokončit na jiném místě?
3. Pokud dojde k předání dítěte, kterému byla nařízena karanténa druhému rodiči, dojde ke spáchání přestupku? Pokud ano, kdo bude odpovědný?“

Podáním shora uvedené žádosti žadatel požaduje prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb., aby HSHMP poskytla požadované informace.

HSHMP sděluje, že dle **§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.**, „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“

Žádost je svým charakterem dotazem na názor HSHMP a nezbylo tak než rozhodnout o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.; podle kterého se povinnost poskytovat informace netýká mimo jiné právě dotazů na názory povinného subjektu.

K žádosti žadatele je nutno konstatovat, že k povinnost poskytnutí informací se vyjádřil dle judikatury Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. **1 As 28/2010 – 95** „*V důvodové zprávě k zákonu č. 61/2006 Sb. se uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracování takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.).“*

HSHMP v souvislosti s uvedeným odkazuje též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. října 2011, sp. zn. **1 As 107/2011 – 70**, v jehož odůvodnění je uvedeno: „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“

Podobné dotazy kladené v režimu zákona č. 106/1999 Sb. je nutno dle komentářové literatury subsumovat rovněž pod dotaz na názor ve smyslu citovaného ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. (viz např. Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec. T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím, Komentář, C. H. BECK, 2016, str. 78): „*Další typovou skupinou žádostí, které lze podřadit pod dotaz na názor, jsou žádosti požadující (do)vysvětlení postupů či stanovisek povinných subjektů. Takové žádosti jsou často podávány jako vyjádření nespokojenosti s aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, (...) apod.“*

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti,*

popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží."

Z důvodů výše uvedených bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. lze proti tomuto rozhodnutí podat do patnácti dnů ode dne jeho oznámení odvolání k Ministerstvu zdravotnictví ČR prostřednictvím HSHMP.

MUDr. Zdeňka Jágrová

ředitelka HSHMP

„podepsáno kvalifikovaným elektronickým podpisem“